

A lenini tézisek győzelme

A kidolgozott áprilisi tézisek elfogadása nem önmagától történt. A párt korábbi tevékenységét, hosszabb távra szóló célkitűzését felül kellett vizsgálni és azt új alapokra helyezni. A lenini megállapítások, a hozzáfűzött magyarázatok realitáson alapultak, a helyzetet, de újszerűséget sokan nem értették meg azonnal.

Fenntartások nemcsak amiatt voltak, hogy esetleg Nyugat-Európa munkássága nem folytatja az oroszországi forradalmat, hanem attól is tartottak, hogy a párt elszigetelődik az országon belül, nem lesz megfelelő szövetséges partnere és nemcsak a burzsoázia, hanem a kispolgári pártok is szembefordulnak vele.

A Bolsevik Párton belül kialakult vitát, mint már a történelemben annyiszor, a politikai kibécelés szűklátókörűen eltúlozták, s a párt válságáról cikkeztek, a várható szétesést is megjósolták.

Lenin megérkezése után fáradhatatlanul magyarázza szóban és írásban, téziseit, s a legkülönbözőbb pártfórumokon alkotó vita jegyében tárgyalják a szocialista forradalom kimunkálását szolgáló lenini programot.

A Bolsevik Párt első petrográdi városi konferenciája, melyet április végén tartottak, magáévá tette Lenin téziseit. A határozatok e munka jegyében születtek. A konferenciát megelőző kerületi és üzemi értekezletek egyhangúlag helyeselték Lenin állásfoglalását. Az első moszkvai területi konferencia, a nagyobb városi ipari centrumok pártszervezetei helyeslésével találkozott. A helyi értekezletek határozatokban, levelekben üdvözlék Lenint, s teljes támogatásukról biztosítják.

A Bolsevik Párt VII. ún. áprilisi konferenciáját április 24—29 (május 6—11) között tartották. E konferencia — melyre az előkészületek jóval korábban megkezdődtek — jelentőségében felért egy kongresszussal. A konferenciát Lenin irányította, akit a konferencia elnökeként választottak meg. Lenin több kérdésnek volt előadója, s a vitában sokszor felszólt. A konferencián hat bizottságot választottak.

A legfontosabb kérdés a kialakult helyzet jellegének megítélése, a párt követendő taktikájának végleges kialakítása volt. Lenin téziseit — mint már az előkészítés időszakában is — Kamenyev, Rikov, Bagdatyev opponálta. Azt a nézetet hangoztatták, hogy Oroszország még nem érett meg a szocialista forradalomra és ezért helytelen követelés a „Minden hatalmat a szovjeteknek” jel-szó; meg kell elégedni a kormány politikájának ellenőrzésével. Kamenyev hangoztatta, a jobboldali kispolgári (eszer, mensevik) pártokkal való együttműködés politikáját is. Rikov arról beszélt, hogy a szocializmus napja a fejlett tőkés országokban kel fel.

Lenin válaszul Kamenyevnek kifejtette, hogy ellenőrzést csak olyan szerv valósíthat meg, amely hatalommal is rendelkezik. A hatalom nélküli ellenőrzés gondolata hátráltatja a forradalom kibontakozását. Lenin határozottan szembe helyezkedett Trockij kalandor politikájával. A Lenin támogató felszólalók is hangsúlyozták, hogy a forradalomnak a szovjetek útján kell tovább fejlődnie.

A konferencia megerősítette a pártnak, a burzsoa kormány háborúját leleplező politikáját. Lenin előadói beszéde alapján határozatot fogadott el az agrár- és nemzeti kérdésben. A konferencián először legális körülmények között megválasztották a párt Központi Bizottságát.

Lenin hazatérése és a párt áprilisi konferenciája között 20 nap telt el. Az áprilisi konferencia véglegesen Lenin téziseit jelölte meg a párt követendő politikájának.

A Dél-Magyarország április 22-én Lenin az Ideiglenes Kormány ellen címmel röviden ismertette első felszólalásait. Kiemeltük, hogy Lenin sokat fáradozott Pétervárott a békekötés mellett. Nyíltan felszólalt arra, hogy a nép szálljon szembe a kormány, a hadsereg háborús politikájával.

A forradalomnak valóban népi jellegű határozatait, a Bolsevik Párt mindinkább erősödő, békét akaró és a forradalmat tovább fejlesztő politikája mozgásba hozta Európa munkásmozgalmát, és hullámai elértek Magyarországot is.

Kollégiumi napok a főiskolán

Tegnap délből kezdődtek meg a Szegedi Tanárképző Főiskolán az igazgatóság, KISZ főiskolai végrehajtó bizottsága és a kollégiumok rendezésében a hagyományos kollégiumi napok. Az ünnepségeket a Semmelweis utcai kollégiumban dr. Szendrői János főiskolai igazgató nyitotta meg.

A kollégiumban három kiállítás várja az érdeklődőket: képzőművészeti, fotó- és kézimunka. Mindegyik kiállításra színvonalas, gazdag anyag gyűlt össze, mely jól reprezentálja a főiskolások ez évi munkáját.

A képzőművészeti kiállítás első helyezettje Zoltánffy István. Sajátos, egyé-

ni hangulatú és stílusú alkotásokkal szerepelt; sorozatából *Dürer apja*, *Látomás* és *Golgota* című képei emelhetők ki. A pályázat második helyét négyen szerezték meg: Cseh Éva, Matkó Katalin, Rajna Katalin és Rigó József. A harmadik díjat Gyémánt Lászlóné és Szappanos István kapta.

A fotókiállítás első helyezettje Szavai István, akit szép összeállításából *Erdő és fák* című képeért díjazták a bizottság. Második Heteyi Sándor *Egyetlen támasz* című képe, harmadik Gombos Mária *Kompozíció és Hegedűs László Vasárnap* című képe lett.

A kézimunka-kiállítás munkáit a közönség szava-

zatai alapján díjazták ma, vasárnap délután a kollégiumban.

A tegnapi program este a díszteremben folytatódott. Itt a főiskola irodalmi színpada *Mai magyar líra* címmel adott színvonalas műsort. A mai magyar költőink — Illyés Gyula, Juhász Ferenc, Benjámin László, Garai Gábor, Váci Mihály és Nagy László — verseiből, valamint Kodály és Bartók műveiből összeállított műsorban átélt, szép előadással közreműködött Petri Ferenc, Chikán Ágnes, Molnár Judit, Bende Zsuzsa, Győri Ilona, Juhász B. Ferenc, s rendezőként is Pomezansky György főiskolai hallgató.

A műsor után Nagy Antal, a főiskola KISZ vb-titkára átadta a pályadíjakat. Ekkor került sor az irodalmi pályadíjak kiosztására is. Első helyet Gáspár István *Hajnál és reggel* között című versciklusáért, Juhász B. Ferenc *Érettségi előtt* című novellájáért és Nyakkendő című jelenetért kapott.

A kollégiumi napok eseményei ma délután a hagyományos leány-fiú labdarúgó-mérkőzéssel érnek véget.

SZEGEDI SZOBRÁSZ

Lenin-portréja

A műteremben egy frissen megmunkált Lenin-szobor most a főszereplő. A markánsra formált arcról erő és elszántság sugárzik, a milliméter vastagságú rézlemezből kalapált portré súlyos nyugalmat, biztonságot rejt. A Lenin-szobor, Tápai Antal alkotása, egy hosszú ideje készülő sorozat tagjaként született. Szeged nagyjainak, illetve a magyar és világirodalmi nagyságok portréinak készítése közben ötlött fel benne a gondolat, hogy a munkásmozgalmat nagy alakjait is kikovácsolja.

De nemcsak a tematikai elgondolás illeszti egymás mellé a szobrokat, hanem a művészi-technikai megvalósítás is, a hazánkban is majdnem egyedülálló szoborkovácsolás művészete.

A művész álláspontja: — Minden fejet megpróbáltam emberileg és szobrászilag is megfogalmazni, kiaknázni, de ugyanakkor a munka élményét, esztétikáját is szerettem volna megmutatni a kovácsolt szobrokon.

A Lenin-szoborhoz egyik ismerőse küldött fényképet. Így a portré azonnal meg-

Az új Lenin-portré, Tápai Antal szobrászművész alkotása

fogalmazódott előtte, s rögtön minden kísérlet nélkül véste és kalapálta a rézlemezbe. Éppen érdeklődni akartam a szobor sorsáról,

mikor megtudtam, hogy Szegeden a textilüzem partbizottsága fogja megvásárolni.

J. A.

Cimzett a bútorigar

Feladó a vásárló

Sok a hibás bútor az üzletekben

Az utóbbi hónapokban a szegediek örömmel állapították meg, javult a bútorellátás. Ebben a fejlődésben nagy szerepe van a Tisza Áruháznak régi helyén nyílt bútóruháznak. A BÚTORÉRT Nagykereskedelmi Vállalat kezelésében működő üzletben sok szép bútort találhatunk. Gyakran cseréljük a kiállított bútort, s mindig újabb és újabb típusokat hoznak.

A „konkurrencia” hatása érződik a Csongrád megyei Vegyipari Kiskereskedelmi Vállalat Kálvin téri bútorboltjában is. Amióta megnyílt a Kárási utcai bútóruházzal, sokkal jobban igyekeznek, hogy a lehetőségekhez mérten minél

több árut kínáljanak, illetve a hét boxban gyakran cseréljük a szép, modern vonalú bútort.

A baj nem is itt van, hanem az otthonokban kezdődik, amikor valaki meglátja, és megszereti a bútorboltban kapható garnitúrát, s hazaviteti. Sorra jönnek a meglepetések. Kétszer, háromszor kihúzzák az íróasztal-fiókot, s máris leesik a fedőlappja, s amikor kiveszik az egész íróasztal-fiókot, hogy megnézzék a hibát, darabokra esik a fiók. Rendszeresen baj van a zárrakkal, illetve azokkal a nyelvecskével, amelyet a bútorigar éppen odabigyeszt, hogy lássa az a vásárló, ilyen is kell a bútortól. S mit csinál a vevő? Próbálja maga javítani, s amikor beleunt, felkeresi az üzletet, ahol a bútort vette. A bútorigarban tábla fogadja: a garanciális javításokat a Felszabadulás Ktsz. Mikszáth Kálmán utcai javítóműhelyében kell bejelenteni.

A Mikszáth Kálmán utcai javítóműhely egy dolgozója átveszi a bútorigarancialevelet, s hozzáteszi a nagy köteghöz: sokan várnak javításra. Aztán közli a tulajdonossal, hogy körülbelül egy vagy másfél hét múlva tudnak kimenni, hogy megnézzék pontosan, milyen munkát kell elvégezni. S akkor a vásárló vár, hogy felderítsék a hibát. A megígért időpontban ki is jön az asztalos, de miután szétszedi a bútort, csak újabb időpontot közöl, hogy mikor jön ki a szakmunkás a javítást elvégezni. A vásárló pedig újra vár. Végre azután megérkezik a javító, aki igen lelkiismeretesen helyrehozza mindazt, amit a bútorigar elrontott. S mindezt a vásárló csak négy aláírással fizet.

E kálváriát azt hiszem csaknem valamennyi bútorigar megjárta már városunkban. Éppen ezért érdemes a kérést a bútorigarhoz címezni: végezzenek alaposabb munkát, csak teljesen kész, minőségileg kifogástalan bútort szállítsanak a kereskedőnek. Nem úgy, mint például a Somogy megyei

Faipari Vállalat kaposvári üzeme, ahol a Velence szobagarnitúrát készítenek. E lakószobák gyakran rejtett gyári hibával kerülnek az üzletekbe, csak otthon, néhány napos használat után derülnek ki.

Éppen a sok reklamáció miatt a bútorigarok próbálnak most olyan egyszerűre jutni a Felszabadulás Ktsz.-szel, hogy a nagyobb szaktudást igénylő, összerakható bútorigarok szállítása-
kor menjenek ki, s természetesen bizonyos terítés ellenében ők szereljék össze a bútorigarokat. Ez a kezdeményezés is sokat javítana a jelenlegi áldatlan állapotban, de azért a legtöbbet mégis a bútorigar tehetné a kifogástalan minőségű bútorigarok szállításával.

H. M.

A vasparipán

Újszeged és Mezőhegyes között ingáznak a személyvonat vasparipáján. A mozdonyvezető Varga Ernő, a fűtő Szemerédi László. Füstök, olajosok, a ruhájukat is átjárta a mozdony levegője, de ügyet sem vetnek rá.

Varga Ernő évtizedek óta vasutas. Dolgos élete a mozdonyon múlik felette. Úgy ismerik, hogy mindig igen pontos, precíz ember, aki nek első a szolgálat. Pontosan indul, pontosan érkezik a vonatjával. Együtt lélegzik a vasparipával, úgy ismeri, mint a tenyerét.

Kis történetet mesél. Egyszer megkérdezte tőle egy nem vasutas barátja, ha elromlik a mozdony a sebességmérő, tudja-e a mozdonyvezető, hogy milyen gyorsan haladnak. Tudja! Hogy miből? Hát a kerek csattogásából, a tempóból megállapítja például, hogy óránként 50—60 kilométer átlaggal haladnak.

— A mozdony, meg én, barátok vagyunk — mondja mosolyogva Varga Ernő. — Vigyázok is rá, hogy rendben legyen.

Kamera az iskolában

A „stáb” mindössze négy ember: Hanczár Jenő, Gottvald Károly, Verhás Mihály és Márkus György. Mindnyájan a textilipari technikum diákjai. Mindent közösen készítenek. Nincs külön operátor, rendező, mindenki mindent csinál — s talán nem is rosszul.

A Rost-Pamutfonó- és Szővőipari Technikum társalgójában beszélgetünk, a fiúk overállban, bizonyára a gyakorlati óra után megkönnyebbült szívvel.

— Eleinte, három éve, csak ötletszerűen készítettünk filmeket — kezdi történetüket Hanczár Jenő. — Sporteseményeket forgattunk, esztendői, pécskönyeki, székesfehérvári kirándulásainkat örökítettük meg. Aztán másfél éve megbízást kaptunk — főszerkesztéssel együtt — a Könyv- és Kiadóügyi Minisztériumtól szakfilmek készítésére.

— Milyen céllal készültek ezek a filmek?

— A tanításban lehet őket felhasználni, bonyolultabb munkafolyamatok bemutatására. Csináltunk már esztendőgyűlésről, hegesztésről egy kisfilmet, s most van vágás alatt a szegedi háziipari szövethet munkáját, a kézi szövőést bemutató kisfilmünk — mondja Verhás Mihály.

Irtunk már az együttes egyik amatőrfilmjéről, amely kollégiumi életüket mutatja be. Van-e más filmről elképzelésük?

— Sajnos, mi nem tudunk már filmezni — három hét múlva érettségizünk. Ezzel a filmmel egyébként bevezetünk a Szegeden megrendezésre kerülő amatőrfilm fesztiválra már, mint a Csongrád megyei amatőrfilm klub tagjai.

Podolsák András igazgatóhelyettes ezt mondja a fiatalok munkájáról:

— A filmfelszerelést kísérletképpen kaptuk a minisztériumtól szakfilmek készítésére. Ezek jól használhatók a tanításban, hiszen ez gazdaságosabb, mint látogatást tenni tanulmányi céllal az üzemekben. A feladat az lenne, hogy az ország három textiles középiskolája részére készítsünk filmeket, de riválisunk is van: a győriek. A minisztérium most dönti el, melyik iskola kapja a megbízást. Nagyon szeretnénk, és nagyon örülnénk, ha nekünk sikerülne. Addigra lesz utánpótlás is.

M. S.

Értesítjük kedves ügyfeleinket, hogy

könyvkötő részlegünk

az Oskola u. 18. sz. alól

elköltöztett

Szeged, Vasasszentpéter u. 24 sz. alá

Kérjük könyvkötési munkákkal részlegünket új helyiségünkben keressék fel. Hív. idő: 7—15 óráig.

S. 60910

Csm. Papírfeldolgozó Ktsz. Szeged